

1 Jakie wyróżnia się rodzaje środków?

W prawie luksemburskim występują różne formy środków służących zabezpieczeniu praw stron w oczekiwaniu na zakończenie procesu i ostateczne rozstrzygnięcie sporu.

Rozróżnia się:

środki podejmowane przez sąd bez rozprawy kontradiktoryjnej. W takim przypadku sąd otrzymuje jednostronną skargę jednej ze stron z wnioskiem o zarządzenie środka tymczasowego i wydaje orzeczenie wyłącznie na podstawie informacji dostarczonych przez tę stronę;

środki podejmowane przez sąd po rozprawie kontradiktoryjnej. W takim przypadku sąd wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu jawnej rozprawy (lub niekiedy na posiedzeniu niejawnym), w trakcie której strony mogą przedstawić swoje stanowisko. Rozprawę zwołuje się na podstawie wezwania do stawienia się (*assignation*, doręczanego przez pracownika sądowego) lub zwołuje ją sekretarz sądu w zależności od wymaganej prawem procedury.

2 Jakie są warunki orzeczenia takich środków?

We wszystkich pilnych przypadkach sędzia orzekający w przedmiocie środków tymczasowych może zarządzić wszystkie środki tymczasowe, które nie są przedmiotem poważnego sprzeciwu lub są uzasadnione ze względu na wystąpienie sporu.

Sędzia może również wydać orzeczenie w przedmiocie trudności związanych z wykonaniem zarządzonych środków.

Podobnie sędzia może zarządzić niezbędne środki zabezpieczające lub naprawcze, aby zapobiec powstaniu szkody, albo położyć kres oczywiście bezprawnemu zakłóceniu.

2.1 Postępowanie

Pozew doręcza się w formie wezwania (*assignation*) na rozprawę odbywającą się w dniu i o godzinie, które są zazwyczaj przewidziane dla spraw w przedmiocie środków tymczasowych.

Jeżeli sprawa jest pilna, prezes sądu lub sędzia, który go zastępuje, może wezwać strony do stawienia się o podanej godzinie, nawet w dni świąteczne lub zwyczajowo wolne od pracy, na rozprawę do sądu albo do swojego prywatnego mieszkania.

W pilnych sprawach prezes sądu okręgowego lub sędzia, który go zastępuje, może zarządzić wszystkie środki tymczasowe, które nie są przedmiotem poważnego sprzeciwu lub ze względu na wystąpienie sporu. Sędzia może również wydać orzeczenie w przedmiocie trudności związanych z wykonaniem wyroku lub innego tytułu wykonawczego. Jeżeli przedmiotem postępowania w przedmiocie środków tymczasowych są trudności dotyczące wykonania tytułu lub wyroku, właściwym sądem jest sąd w miejscu, w którym ma nastąpić ich wykonanie.

Prezes sądu lub sędzia, który go zastępuje, może zarządzić niezbędne środki zabezpieczające lub naprawcze, aby zapobiec powstaniu szkody, albo położyć kres oczywiście bezprawnemu zakłóceniu. Aby zapobiec osłabieniu dowodów, może on zarządzić każdy niezbędny środek dowodowy, w tym przesłuchanie świadków.

Istnieje wiele szczegółowych przepisów ustawowych dotyczących środków tymczasowych i zabezpieczających mających zastosowanie w konkretnych sprawach (np. w odniesieniu do najmu, wspólności majątkowej, współwłasności nieruchomości, dziedziczenia, ustrojów małżeńskich itp.). Przepisy dotyczące właściwości sądu wynikają zazwyczaj z brzmienia ustaw szczególnych, które nadają sądowi uprawnienia do zarządzenia środka tymczasowego. Nie ma ogólnej zasady dotyczącej właściwości sądu, z wyjątkiem zasady mówiącej, że uprawnienie do zarządzenia środka tymczasowego posiada zwykle prezes sądu, przed którym toczy się postępowanie co do istoty sporu.

Jeżeli nie przewidziano konkretnej procedury, strona domagająca się zarządzenia środka tymczasowego musi zwrócić się do sądu orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych. W zależności od wartości przedmiotu sporu należy zwrócić się do sędziego pokoju (wartość przedmiotu sporu do 10 000 EUR) lub do sędziego orzekającego w sprawie środków tymczasowych przy sądzie okręgowym. Sędziowie ci mają ogólne upoważnienie do zarządzania niezbędnymi środkami zabezpieczającymi lub naprawczymi, aby zapobiec powstaniu szkody, albo położyć kres oczywiście bezprawnemu zakłóceniu.

Zazwyczaj w takich sprawach nie ma przymusu adwokackiego.

2.2 Najważniejsze warunki

Sąd może zwykle przyjąć środki tymczasowe tylko wówczas, gdy w jego ocenie zachodzi wyraźna konieczność lub sprawa ma pilny charakter.

Jeżeli wierzyciel ubiega się o upoważnienie do zajęcia majątku, sąd musi sprawdzić, czy na podstawie przedstawionych dokumentów i wyjaśnień roszczenie można co do zasady uznać za zasadne.

3 Przedmiot i charakter takich środków

3.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać takim środkom?

Środki tymczasowe mogą dotyczyć całego majątku ruchomego osoby. Wyłączone są jedynie niektóre składniki majątku, które z mocy prawa uznaje się za niezbędne do codziennej egzystencji.

Prawo luksemburskie dopuszcza zajmowanie wynagrodzeń i dochodów, a nawet dochodów zastępczych (z tytułu renty, emerytury itp.). Istnieje jednak część dochodu, która nie podlega zajęciu, czyli kwota niezbędna do pokrycia kosztów utrzymania.

Wierzyciel nie ma jednak możliwości zajęcia majątku nieruchomego. Zajęcie majątku nieruchomego wymaga prawomocnego orzeczenia sądu.

3.2 Jakie skutki mają te środki?

W większości przypadków sąd sam określa skutki zarządzanego przez siebie środka. Sąd może ograniczyć ważność czasową swojego postanowienia lub ograniczyć postanowienie do konkretnego składnika majątku lub czynności.

W przypadku gdy sąd zarządza zajęcie majątku na jednostronny wniosek jednej ze stron, prawo przewiduje terminy na złożenie do sądu wniosku w tej sprawie. Jeżeli wniosek nie zostanie złożony w tym terminie, zajęcie staje się nieważne z mocy prawa.

3.3 Jak długo obowiązują takie środki?

O środkach tymczasowych mówimy wtedy, gdy prawo pozwala sądowi tymczasowo uregulować sporną sytuację między stronami do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia kończącego postępowanie co do istoty sprawy.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zdefiniował je jako „środki przyjmowane w celu zabezpieczenia praw, o uznanie których zainteresowane osoby zwracają się do sądu rozstrzygającego sprawę co do istoty, przy zachowaniu istniejącego stanu rzeczy zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym”. Są to zatem środki, które zarządza się po to, aby zapobiec dalszemu pogorszeniu sytuacji.

W praktyce środki te umożliwiają wierzycielowi ochronę przed ryzykiem niezyskania zapłaty na dwa sposoby: albo przez uniemożliwienie dłużnikowi zbycia majątku, albo przez obciążenie majątku umożliwiające wierzycielowi dochodzenie roszczenia w stosunku do tego majątku w przypadku zmiany właściciela.

4 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?

Istnieje możliwość odwołania się od postanowień wydanych przez sąd orzekający w przedmiocie środków tymczasowych po przeprowadzeniu rozprawy kontradyktoryjnej. Termin na wniesienie odwołania wynosi jednak tylko 15 dni od daty doręczenia orzeczenia.

Od orzeczeń wydanych przez sąd w odpowiedzi na wniosek jednostronny nie przysługuje odwołanie. Strona przekonana o tym, że środek przyjęto bezprawnie, może zwrócić się do sądu orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych o zarządzenie nowego środka zabezpieczającego polegającego na zawieszeniu skutków środka zarządzonego przez sąd orzekający wyłącznie na podstawie informacji od jednej strony.

Powiązane strony

<http://www.legilux.lu/>

Ostatnia aktualizacja: 03/05/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.